

λά τοῦτ' ἐγὼ ρ) πειράσομαι φράσαι ὃ γέ μοι φαίνε-
ται εἶναι q) ἢ ῥητορικῆ· εἰ δὲ μὴ τυγχάνει ὄν τοῦτο,
Πῶλος ὅδε ἐλέγξει. σῶμά που καλεῖς τι καὶ ψυχὴν;
ΓΟΡ. Πῶς γὰρ οὐ; ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τούτων οἶει τινὰ
εἶναι ἐκατέρου εὐεξίαν; ΓΟΡ. Ἐγωγε. ΣΩ. Τί
δέ; δοκοῦσαν μὲν εὐεξίαν, οὔσαν δ' οὐ r); οἷον,
τοιόνδε λέγω· πολλοὶ δοκοῦσιν εὖ ἔχειν τὰ σώματα,
οὓς οὐκ ἂν ῥαδίως αἰσθοίτο τις ὅτι οὐκ εὖ ἔχουσιν s),
ἄλλος ἢ ἰατρός τε καὶ τῶν γυμνασικῶν τις. ΓΟΡ.
Ἀληθῆ λέγεις. ΣΩ. Τὸ τοιοῦτον t) λέγω καὶ ἐν
σώματι εἶναι καὶ ἐν ψυχῇ, ὃ, τι ποιεῖ μὲν δοκεῖν εὖ
ἔχειν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἔχει δὲ οὐδὲν μᾶλλον.
ΓΟΡ. Ἐσι ταῦτα. ΣΩ. Φέρε δὴ σοι, ἐὰν δύνωμαι, 19
σαφέ-

p) Cod. uterque et Aristides, ἄλλ' ἐγὼ, omisso Pronomine τοῦτο.
Ficinus: Conabor exprimere. Vid. ad Sect. 3. not. 5.

q) Infinitivus εἶναι aberat a Cod. Aug. quemadmodum post τι a
Cod. utroque.

r) H. e. et quidem quæ bona esse videatur habitudo, cum tamen
non sit. Τί δὲ enim, pro quo Aristides τί δαί habet, continuat
orationem. Vid. Ind. in τίς. Pro verbis οὔσαν δ' οὐ in Cod.
utroque erat μὴ οὔσαν δὲ. De formula οἷον, τοιόνδε λέγω adi Ind.
v. Οἷος.

s) Pro ὅτι οὐκ εὖ ἔχουσιν Plato debuisset scribere οὐκ εὖ ἔχειν. Eo-
dem modo apud Theophrast. Charact. Cap. 5. verba καὶ ξεί-
νους δὲ εἰπεῖν ὡς δικαιότερα λέγουσι τῶν πολιτῶν posita sunt pro
καὶ ξείνους δὲ εἰπεῖν δικαιότερα λέγειν τῶν πολιτῶν. Statim pro
ἄλλος in Bas. 2. legitur vitiose ἄλλως. Aristides habet ἄλλ' ἢ.

t) Ficinus: Tale quiddam. Legit τι pro τὸ. Serranus etiam:
Huiusmodi quiddam, perquam placet. Mox ἐν ante Dativum
ψυχῇ in Cod. utroque deerat, et pro δοκεῖν Cod. Meerm. habe-
bat δοκεῖ. perperam. Apud Aristidem extat τὸ τοιοῦτο, et sta-
tim 8 pro ὃ, τι.